

Anna Maria Jopek, Chwila Chwilozofii

Znam, wiem że, że są tacy co dużo, bardzo dużo, wręcz za dużo chcą.
Chcą się najeść, chcą się przejść: impresjami, imprezami, wrażeniami, zdarzeniami.
Wielu takich jest między nami, między wami.

A ja nie, ja inaczej. Zaraz wszystko wytłumaczę, bo ja mam taką swoją chwilozofię.
Ja chwilami karmię się. Chwilę chwytam, może dwie i je chowam gdzieś na dnie.
To niewiele lecz wystarczy, tego chcę.

Znam, wiem że, że są tacy co dużo, bardzo dużo, wręcz za dużo chcą.
Chcą się najeść, chcą się przejść: widokami, pejzażami, spojrzeniami, marzeniami.
Wielu takich jest między nami, między wami.

A ja nie, ja inaczej. Zaraz wszystko wytłumaczę, bo ja mam taką swoją chwilozofię.
Nie mój zamiar w chwilach szperać, ja nie będę zbyt przebierać.
Ja wybiorę tylko jedną: taką małą, taką miłą, nie kanciastą, nie zawilą.

Znam, wiem że, że są tacy co dużo, bardzo dużo, wręcz za dużo chcą.
Chcą się najeść, chcą się przejść: impresjami, imprezami, wrażeniami, zdarzeniami.
Wielu takich jest między nami, między wami.

A ja nie, ja inaczej. Zaraz wszystko wytłumaczę, bo ja mam taką swoją chwilozofię.
Łapię chwile, chwile łapką. Potem je przykrywam czapką,
by skosztować je w te dni, kiedy bardzo mi się ckni.